

§. 179. *Ревността на Маттаѳія и на
сыноветѣ му.*

Имаше тогазъ въ Іерусалимъ единъ свещеникъ на име Маттаѳія, който имаше петмина сынове: Іуда, Іонаѳана, Симона, Елеазара и Іоанна. Тѣ, за да не гледатъ злинытѣ, които испытваше градътъ, излѣзохъ отъ него и са оттеглихъ въ пустынята. Тамъ са стече много народъ, на който сърцето бѣше прѣдадено Богу и на неговътъ законъ, и за малко врѣме са умножи толкозъ, щото са образува сѣща войска. Тогазъ тѣ подъ прѣдводителството на Маттаѳія, рѣшихъ са да освободятъ отечеството си съ оржіе и да забранятъ вѣрата; и тѣй съборихъ вредъ дѣто имаше въздигнаты храмове на лъжовнытѣ богове и прѣнебреженото служеніе на истиннаго Бога възставихъ. (Мак. а. в. 1—48.).

§. 180 *Смъртъта на Маттаѳія. Първытѣ
дѣйствиа на Іуда Маккавея.*

Маттаѳій на умирање постави началникъ на войската сына си Іуда, който са нарече Маккавей. Той, като наслѣдова войната отъ баща си, слѣдоваше я прилѣжно. Той испълни сичкытѣ си длѣжности като полководецъ; и като са облѣгаше на Божіята помощ, прѣвзе крѣпости, постави стражи въ градове-тѣ. Аполлонія, военнопочалникътъ на Антиоха побѣди и саморжчно уби въ сраженіето и пожътъ който зе отъ него употрѣбваше послѣ въ боеветѣ. (Мак. а. в. 49—3. 1—12. в. н. 1—7.).